

Godišnja pretplata Din 30.—  
za inosemitvo dvostruko

Adresa Uredništva i Uprave:  
Šibenik, sv. Martin.

„Katolik“ izlazi svaki tjedan.

# KATOLIK

Vlasnik i odgovorni urednik  
Sveć. Joso Felicinović  
Šibenik ulica sv. Martina:

Štampa: Pučka Tiskara  
(Braća Matačić pk. Petra)  
Predstavnik Vjek. Matačić.

Oglasi po naročitoj tarifi

## Naš katol. socijalni program!

Mjesec maj! Najljepši mjesec posvećen nebeskoj Majci. Mjesec, koji su naši radnički cehovi i bratavštine posvećivali miru i ljubavi. Mjesec, posvećen i danas radničkom pitanju, jer baš je u svibnju Papa Lav XIII izdao svoju neumrla „Rerum Novarum“ a Pija XI glasovitu „Quadragesimo Anno“.

Posvećujući i mi ovaj mjesec socijalnim problemima, i pošto nas sa svih strana tište krize više čudoredne nego ekonomske, osjećamo potrebu, da sa socijalnim kardinalom Minoretta naglasimo:

Kršćanstvo nije nikakvi filozofski, ekonomski ili politički sistem. Ono obuhvaća u svojoj duhovnosti i nadnaravnosti ideje etičke, ekonomske i političke. Svj red na svijetu je teoretičan i praktičan, te usko međusobno povezan, a kršćanstvo je pokazalo put za vječnu i zemaljsku sreću u koliko može da bude u ovoj suznoj dolini.

Da ovo dostiže, kršćanstvo nije nikada ugadalo strastima. Nije lakalo ni masama ni velikim, dapače znalo se je suprotstaviti demagogiji i tiranstvu.

Branilo je kršćanstvo slobodu, ali ja nije učinilo idolom. Propovijedalo je ljudsku jednakost pred Gospodinom i zajedničkim Ocem, ali nije nikad mislilo da uništi nejednakosti koje nijedan sistem nije uspio ukinuti. Kršćanstvo nikad se nije oglašilo, ni u svojim počecima, ni kroz vjekove vapaju pregonjenih. Pomoglo je, ne propovijedajući buntu, već pozivajući na vršenje dužnosti i pravice — koja je od Boga sankcionirana i na ovom svijetu — jer se je ne može gaziti bez strahovite rešcije. Ekonomska nauka što uči katol. Crkva je čista i jednostavna.

Bogatstvo nije tako osobno, da ne bi služilo i za bližnjega.

Dobit ima granice. Ona ne smije da drugima oduzme pravo na život.

Potrošak treba da bude prema potrebi — isključivši luksus koji rasipa,

upropašćuje duše, stvara neraspoloženje i pobunu u onima koji nemaju.

Obitelj je sveta. Na nju treba računati u radničkim plaćama, jer nije zločinstvo imati ženu i djecu. Da društvo bude uređeno, osim pravice ljudi treba da časte pravednost.

Osim pravice i pravednosti treba da vlada i ljubav koja će popraviti ono do čega nije dospjela pravica i pravednost.

Kršćanski nauk uči ljubav koja ima svoj početak u Bogu, a konkretni primjer u Isusu Kristu. Kršćanska je ljubav u protivnosti sa svakom vrsti sebičnosti; ona najbolje rješava svako pitanje.

Socijalizam puno govori o ljubavi prema radnicima, ali ga odstranjuje od ljubavi k Bogu. Stoga je nesposoban da riješi socijalno pitanje, a često znade da nastupa nasiljem i tiranstvom. Nije moguće bez štete kršiti božanski red. Taj red zahtijeva da čovjek ne bude samo želudac, već i glava, ne samo dvonožno već i božansko biće: božansko po početku, po neumrlj duši i po milosti.

A koji je uspjeh imala Crkva svojom naukom na socijalnom i ekonomskom polju?

Dala nam je u svakom vijeku divne slike junaka — kakvih nema izvan Crkve; — učinila je čudesa milosrđa, a dosta je spomenuti Don Boska i Ozanama.

Istina je: kad se slijedi Crkvu a ne kad je se progoni, tada iščezava poganstvo puno nasilja i despotizma i dolazi se do organizacije slobodnih naroda. Velike zasluge ima Crkva kršćanskim organizacijama radništva, jer je time poboljšala njihov položaj. Pa kako to, da uz sav taj rad Crkve nema u svijetu željnog mira i dobrostanja?

Kad bismo htjeli da sa ironijom odговорimo, mogli bismo pitati: kako su došli u Rusij do najokrutnijeg barbarstva? — uprav provođenjem socijalizma i komunizma, što su „Crvent“ propovijedali da je lijek svakom zlu na svijetu.

Mi se tome ne čudimo, jer su to posljedice provođenja komunističko-socijalističkih nauka. A što se tiče kršćanstva, ne smijemo zaboraviti: da Bog ne djeluje bez našeg sudjelovanja, jer hoće da i mi imamo zasluge.

Ljubimo društvo i red, idimo k radničkom svijetu noseći onaj božanski duh što uzdiže sve staleže. Papine enciklike neka budu naši socijalni vodiči i u gradu i u selu.

## Naše stanovište prema sterilizaciji

Tu nedavno je opet došlo u Šibenik dr B. Zarnik i održao predavanje o evgeničkoj sterilizaciji. — Evgenika je nauka koja proučava zakone kako da se rađa što više duševno i tjelesno zdravih ljudi, a da se smanji broj patoloških i krležavo deformiranih tipova. Ta nauka pozna u svom radu mnogo sredstava, ali, kako kaže Zarnik, najsigurnije i najhumanije sredstvo je upravo sterilizacija.

Sterilizacija nije isto što i kastracija. Sterilizacija mu je veoma laka i humana operacija koja čovjeka onesposobljava za stvaranje novih ljudskih bića, dok mu ostale spolne sposobnosti i sile ostaju netaknute i normalne.

Dr Zarnik se je na koncu osvrnuo i na one koji se u svemu ne slažu s njegovim naučno nedokazanim teorijama (zato su mu svi ti „bez izobrazbe“) s apodiktičkom tvrdnjom: Moji nazori o eugenici i sterilizaciji nisu, podnipošto, kakve protuvjerske ideje. Najbolji je dokaz za to glasoviti njemački isusovac dr H. Muchermann koji s najvećim oduševljenjem propogira eugeniku.

— Tu se je predavač opet pokazao kao demagog. Ta lani je, jednom u jeseni, predavao u zagrebačkoj radio-stanici o temi: „Crkva i eugenika“. Onda se je osvrćao i na poznatu papinu encikliku o kršćanskom braku.

Dokaz, da ju je čitao! — Kako onda može tvrditi da su njegovi nazori vjersko ispravni, kad enciklika izričito naglašava: „Državna poglavarstva nemaju nikakove neposredne vlasti nad udovima podložnika. Ne mogu, dakle, nikada ni s eugeničkih ni s ikakvih drugih razloga izravno oštećivati i dirati tjelesnu potpunost, gdje nije usli jedila nikakova krivnja i gdje nema razloga za krvavu kaznu... Uostalom kršćanska nauka uči, a to potpuno potvrđuje i samo svijetlo ljudskoga razuma, da privatnik, sâm, nema nad udovima svoga tijela druge vlasti osim što se tiče njihovih prirodnih ciljeva“!

A Muchermann? On je uistinu poznati stručnjak u biologiji i eugenici, ali obara Zarnikovu tvrdnju kad kaže: „... predlog za sterilizaciju ne mogu ja danas više, na temelju rješavanja poznate enciklike pape Pija XI. o braku („Casti connubii“), označiti kao etički dozvoljen!“ (isp. „Eugenik“ str. 9. II. izdanje).

Sterilizaciju nedužnih ljudi, kao protinjavno i nemoralno djelo, osuđuju glasoviti moralisti i etici kao što su: Tiberghiena, Valensin, Schilling, Kaldéc, Guchteneere, Grosam i drugi.

Svoju tvrdnju ovako dokazuju:

Radanje djece je naravno pravo. A to pravo je jače od svakog društvenog državnog prava. Čovjek nije ustvaren radi društva i države; društvo i država su radi čovjeka!

Dakle: Sterilizacija nedužnih je za

nas nemoralna. Mi nismo krivi da to g. Zarnik ne shvaća. — Jer kako bi bila za nj sterilizacija nemoralna, kad je uvjeren da čovjek nije ništa drugo nego jedna vrst savršenije životinje! On svoju eugeniku temelji na oborenom darvinističko-materijalističkom stanovištu prirodne selekcije i borbe za opstanak. Zato on i ne može, ako je filozofski dosljedan, govoriti o nekom moralu ili nemoralu!

— Tako stoji s moralnošću sterilizacije. — Naravno da se ne mogu, bez pridržke, prihvatiti ni njegova stručno naučna izlaganja. I to baš radi same nauke!

Mnogo je stručnjaka biologa kojima je problem nasljedstva još tuman, tajinstven i neriješen. Nitko još ne može absolutno ustvrditi da će jedan zločinac roditi zločinca, degenerik degenerika.

Prof. R. Bompiani na ginekološkoj klinici rimskog sveučilišta izjavljuje: „Što se tiče patološkog nasljeđivanja nije dokazano da jedan individuum psihički ili moralno opterećen nužno rađa isto takav rod“ („Eugenica e stirpe“, Roma 1931, str. 48). To potvrđuju Jean Piétri i E. Jordan, pa i naši eugenici kao dr. Vlada Stanojević i dr. Grga Bogić.

U 154 broju „Lekara“, stručnog lista beogradskih medicinara, izašao je članak poznatog ruskog prof. Lauri pod naslovom „Jedan zločin prema nauci“ (Problem sterilizacije). — Iz

među ostaloga tamo se čita i ovo: „Nauka ne može predvidjeti, da li će dijete nositi individualne crte oca ili majke. Pa čak ako je jedan od roditelja i bolestan dijete može biti ne samo zdravo nego i genijalno“.

Mendelovi zakoni o križanju i nasljeđivanju vrijede absolutno samo za biljke i životinje. Ali se „danas ne može prihvatiti da zakoni, koji su utvrđeni na životinjama i biljkama moraju bezuslovno da vrijede i za ljude. Čovjek u stvari nije samo biološka jedinica već i socijalno biće koje ima svoje posebne psihološke crte“. (Lauri u istom broju „Lekara“).

Dr Grga Bogić u svom spisu „Predohrana daševnih bolesti“ nabroja nekoliko statistika o nasljeđivanju raznih bolesti. Tako kaže da se histerija i chorea nasljeđuju u 10—30% slučajeva; duševna poremećanja na alkoholnoj podlozi u 10% slučajeva, a epilepsija u preko 50%, ali ona iščezava u toku nekoliko generacija. Tako je Oberholzer opisao jednu porodicu epileptičara, u kojoj je bolest sasvim iščezla u četvrtom koljenu.

Sad je pitanje, da li se može i smije, kad je problem nasljeđa tako nesiguran i u teoriji i u procentima, sterilizirati potpuno nedužne ljude?!

Američki eugenik dr H. Laughlin među one koje bi trebalo sterilizirati nabroja: ludake, slaboumnike, zločince, epileptičare, pijanice, sušičave, sifilitičare, gubavce, kronično i infektivne

## CRKVA I BARBARI

### ŠKOLA LJUBAVI

Ovako su živjeli divljaci ekvatorske prašume dok nisu došli kat. misijonari, a to nije mnogo, koji poučavaju Hivarose u naukama razapetog Spasitelja, u naukama ljubavi i oprostjenja. Naša sveta kat. Crkva, kao što u prošlosti tako i danas, širi po svijetu kršćansku civilizaciju. Kako je utješljivo čitati izvještaje o uspjesima misijonara kod raznih poganskih divljaka pa i iz ovih krajeva gdje još vladaju tmine poganskog barbarstva. Ima mnogo slučajeva gdje se upravo vide očevitna čudesa Božje milosti nad Hivarosima. Salezijanski misijonar propovijeda, da je bio blizu mladica urođenika koji je umirao kao žrtva osvete nekog Hivarosa. „Molio me je da se molim za nj i da mu govorim o nebesima. Govorio sam mu o dužnosti da oprašta svom ubojici. Dok se je borio smrću pokazao se je prema njema veoma velikodušan. Svojim opraštanjem neprijatelju, duboko je ganuo i zadivio sve one koji su bili oko njega. Umro je kao pravi kršćanin i okrijepljen svim utjehama svete vjere. Zar to nije čudo Božje milosti, nad jednim srcem koje je od najranije mladosti upijao nauke i primjere

mržnje, osvete i krvi?“ — Luč katol. vjere malo po malo prosvjetljuje pamet i miješa srce ovih ljudi, koji su do sada živjeli u ropstvu strasti i sotone.

Drugi misijonar salezijanac piše: „Neki Hivaros Naugite posjećivao je našu misijonsku kuću u Mendezu. Imao je 35 godina a bio je dosta poučen u vjeri. Odgledao je u krštenjem jer se bojao da ako se krsti, ne će biti više sretno u lovu, a on je bio lovac na glasu... Jednoga dana vidli gdje mu umire brat, a on mu ne može pomoći. Njegov je brat pao u pandže tigru. Od toga dana je počeo da češće pohađa misijonsku kuću OO. Salezijanaca. Iza ovog nesretnog događaja bio je uvijek tužan i melankolican. Kad se je taško razbolio pozvao je misijonara i zatražio krštenje. „Skoro ću umrijeti — reče misijonaru — i želim da idem u nebo kao kršćanin!“ Malo dana kasnije su njegove želje bile ispunjene. Kada je osjetilo da mu se primiče smrt opet zovne misijonara. Primio je svete sakramente, te je mirno usnuo. Zadnje su njegove riječi bile: „S Bogom, Oče, s Bogom. Krsti i mog sina!“

### APOSTOLI SVETOG EVANĐELJA

Razni su se crkveni redovi i kongregacije trudili s urođenikima ekvatorijalnih prašuma, da im naviještje sv. E-

bolesne, slijepe, deformirane, glube, siromašne, zapuštene, skitnice i beskućnice.

Kad bi se svi ti sterilizirali, tko bi još ostao?!

Zagrebačka revija „Život“ pred tri godine je replicirala na jedan Zarnikov eugenički članak u „Prirodi“. Pobija ga statistikom njemačkog naroda i dokazuje da bi tako taj narod za neko vrijeme potpuno izumro. Pa onda duhovito nadovezuje: „A kad bi onda došao dan da pokopaju i zadnjeg Nijemca, onda mu mogu na grob metnuti spomenik s natpisom: „Ovdje počiva zadnji potomak onog naroda koji je, kraj sve nasljedne opterećenosti loših oseblina, prkosio „borbi za život“ kroz 20 stoljeća, dok ga napokon, kroz kratko vrijeme, ne ubi — eugenikal“

Zato je razumljivo da je na prvom talijanskom eugeničkom kongresu 1924 odlučno ustao protiv sterilizacije senator Pestalozzi i izjavio: „Ljudska nauka još nije doprla do te tačke, da bi mogla ovladati kirurga na zahvat, kojim se muškarac ili žena lišavaju svojih fizioloških sposobnosti.“

To isto je izjavila i engleska komisija za duševne bolesti.

Ja bih još mogao nabrajati slavna imena, stručnjake, biologe i sveučilišne profesore koji ne dopuštaju sterilizaciju ni s moralnog ni s liječničko-naučnog gledišta, ali i ovo će biti dosta. Glavno je da se mnogi, osim

onih koji su „bez izobrazbe“, ne slažu s izvodima dra Zarnika.

Svi smo mi za zdrave eugeničke ciljeve, ali sredstva su zato mnogo-brojna i različna. Ni jedini ni glavni uzrok degeneracije jednog naroda nije u zakonima nasljedstva. Kao što je sam čovjek komplicirani mikrokosmos, tako postoji i tisuću unutarnjih i izvanjskih uzroka njegove duševne i tjelesne propasti.

Cilj eugenike je plemeniti, ali ni najplemenitiji ciljevi ne posvećuju sredstva. Zato će morati sva tehnika, civilizacija i kultura pasti pred vječnim zakonima kojima upravlja Bog!

Završavam riječima francuskog liječnika prof. J. Piéda: Mjere koje poduzimaju eugenici u cilju sterilizacije nemaju pravnog temelja; one su nemoralne; ne postizavaju svrhe; nemaju naučnog opravdanja; dovode do ekscesa. Cilj za kojim idu dade se postići i drugim putem.“

(L'église et l'eugénisme, 1930 str. 88 i sl.)

### Papinsko odlikovanje jugoslaven-skog poslanika kod Vatikana

Sv. Otac Pijo XI je odlikovao poslanika Jugoslavije kod Vatikana g. Jevrema Simića ordenom Gregura Velikog I stepena. Državni tajnik kardinal Pacelli predao je poslaniku Simić odlikovanje.

### Radnički pokret u Belgiji

Organizacija kat. belgijskih težaka, „Boerenbond“ danas je smatrana kao najuzornija staleška organizacija na svijetu. Imat ćemo prigode da se s njom pozabavimo.

Organizacija kršćanskih radnika broji preko 200.000 radnika a „Savez kršćan. pripomoćnih društava“ 330.000 poglavica obitelji. Poletna organizacija katol. radničke omladine (J. O. C.) prešla je 70 000 članova.

Sjajno uspeva i katol. radničko i težačko zadrugarstvo. Kod socijalista ne cvate ruže.

Njihova „Banka rada“ izgubila je 300 od 350 nloženih milijuna. Sa strahom i trepetom 300.000 radničkih ulagača čeka što će biti od njihove krvavo stečene imovine. Vođa socijalista Vandervelde, moli sada katolike na vladi da bi mu pomogli.

Vlada da štiti maloga ulagača obćala je pomoći socijalistima uz ove uvjete: 1) anticiplast će svoju do 150 milijuna. 2) Hipotekirati će se na sva njihova dobra. 3) Pripomoć će ići samo na korist malih ulagača. 4) Vršit će se stroga kontrola kako će se upotrebiti ovaj novac. Vođe se socijalista neznaju sada odlučiti. Teška im je hipoteka na 200 „pačkih domova“, zadržuga i t. d. za začepiti jednu rupu njihove Banke a opet bez tog novca izgubit će sve pristaše.

Crveni raj propada svuda!

vandjelje: Franjevci, Dominikanci, Isusovci i Salezijanci. Ovi zadnji su dobili od Pape Lava XIII u veljači g. 1892, misije *Mendeza i Gualaquiza*. U ono vrijeme, izvan siromašnog sela *Santlaga*, nije bilo drugog mjesta u onom pogorju. OO. Salezijanci, da pretraže tu pokrajinu, išli su više od mjesec dana preko visokih gora, beskrajnih kotlina i bezbrojnih rijeka. U Gualaquizi, na nekom griču, našli su u derutnom stanju kapelicu i kolibu koje je bio podigao, prije dvadesetak godina, misijonar Isusovac. Skoro svi odrasli ljudi onog kraja bili su primili krst od zadnjeg misijonara, ali mnogi su se zaboravili i prekrstiti. Ali OO. Salezijanci su tek od onda doživjeli vjerski napredak, kad su predobili starog čarobnjaka koji se dao krstiti u starosti od 110 godina.

Tako malo po malo Hivarosi postaju pristupačniji Kristovim naukama, dok siromašni misijonar mora da se neprestano bori sa svim mogućim poteškoćama. Danas rade oko obraćenja Hivarosa dvadeset misijonara uz pomoć četrdesetak kateheta i učitelja. Po zadnjoj statistici, od god. 1930., u Apostolskom Vikarijatu *Mendeza i Gualaquiza* imade još oko 14.000 Hivarosa pogana, dok se katoličko pučanstvo sastoji od 1000 urođenika, 6800 metiča i 2000 katekumena.

Hivarosi sada mole OO. Salezijance da pođu još dalje u nutrinu prašama, i da organizuju nova sela i stvore škole za odgoj njihove djece, jer žele da žive blizu misijonara koje ljube, dok su jako protivni svim ostalim bijelim ljudima, jer ih smatraju svojim izrabljivačima.

Posljednje godine djeluju i Sestre Marije Pomoćnice, koje se vratiše nakon 18 godina. Divljaci su otporni. Ostvjetnički nagon pa izvanjsko djelovanje protiv kršćanstva zadaje dosta neprilika. Uz to je malo radnika. Istočnjačko podneblje ne da misijonarima da ostanu tamo dugo. Treba ih češće mijenjati. Nema ni novaca za sve potrebe. U Gualaquizi žive Salezijanci u jednom dijelu nedostatak i nezdrave kuće. Rađo bi sagradili kućicu, kao što imaju sestre Salezijanke. Trebala bi kućica i za bolnicu. A sredstava nema!

Nije dosta, da se divimo ovim junačkim širiteljima kršćanske civilizacije među divljacima Južne Amerike i ostalih poganskih krajeva svijeta, već treba da im pomognemo našim molitvama, našim darovima, da im barem takó olakšamo trud oko ostvarenja želja Božanskog srca. Da svi narodi budu u jednom toru pod jednim samim pastrom.

— Dođi kraljevstvo tvoje!

## Prodavačica odgojila kardinala

Slavni francuski kardinal Pie iz Poitiersa, držao je pred velikim mnoštvom gospođa govor: „Gospođe! Veoma dobro poznajem jednog siromašnog dječaka, koji je rodom iz Chatresa. On je bio i svom je dušom težio za tim, da postane svećenikom. Ali njegovi su roditelji bili veoma siromašni i nisu mogli da ga pošalju u škole.

Na blagdan bogojavljenja išao je taj siromašni dječak u katedralnu crkvu u Poitiersu. Uzvišeni crkveni obredi potresli su njegovom dušom. Neopisiva težnja, vruća želja palila mu je dušu: hoću da postanem svećenikom! I mladić izlazeći iz crkve počeo je gorko plakati.

Pred crkom je jedna žena opazila dijete kako plače, pa ga upita: Zašto plačeš, drago dijete? Želio bih biti svećenikom — odgovorio je mališ, ali ja sam siromašan. Na to će žena:

— Dobro, ja ću ti pomagati.

Siromašna je žena ispunila svoje obećanje: oduzimala si od spavanja i po noći je šivala, da što više zaradi i da pomogne učeniku. Moje gospođe, završio je kardinal gušeći se u suzama. Ta je žena već umrla, ali njezin je gojenac postao svećenikom, biskupom, pače i kardinalom. Ja sam taj siromašni mladić, ja, vaš kardinal.“

ORIGINAL GOODYEAR WELT

Peko

BEST QUALITY

Od 15 III. ponovno smo snizili cijene. — Sada je svakome moguće da si nabavi dobru i jeftinu „Peko“ cipelu.

ŠIBENIK  
Kralja Tomislava
SPLIT  
Marulićeva 7.

## Naši dopisi

RADOŠINOVAC, koncem travnja 1934.

### Proslava Svete Godine

Župa Radošinovac na međji zadarske i šibenske biskupije svečano je proslavila Svetu Godinu na Uskrsni ponedjeljak dne 2. IV.

Za Uskrs su vjernici pristupili sv. Sakramentima ispovjedi i pričesti.

Na sam dan proslave došlo je u procesiji veliki broj vjernika iz sela

Pristega i Banjevci sa Križevima zastavama i svojim župnicima svečanu sv. Misu pjevao je mjesni župnik uz asistenciju.

U ovoj župi je za prvi put bila sv. Misa u „trojici“, prigodnu propovjed je lijepo održao franjevac o. Malić. Poslije sv. Mise je slijedila kroz mjesto duga procesija sa Presv. Sakramentom pred kojim su djevojčice

u narednoj nošnji sipale cvijeće. U obhodu su nošeni i znakovi muke Isukrstove. Pjevalo se „Litanije“, „Do nebesa“ i „Hoćemo Boga“.

Na povratku bila je posveta Presv. Srcu Isusovom. Svečanost je završena sa pjevanjem „Tebe Boga hvalimo“.

Tako se i u ovoj župici dalo oduška, zahvalnosti Kristu Otkupitelju.

## Iz katoličkoga Šibenika

SVEČANA AKADEMIJA PRIGODOM OBLJETNICE ZRINSKOG I FRANKOPANA. Dne 30. pr. mjeseca u 20 sati priredio je „Hrvatski katol. narodni savez“ u velikoj dvorani „Katoličkog Doma“ svečanu akademiju u počast narodnih mučenika. Prigodni govor je imao O. L. Bajić. U prvom dijelu programa otpjevao je četveroglasni mješoviti zbor, kojega je vodio g. prof. Karaman, tri dobre uvježbane točke: „U boj“ od Zajca i „Rukovet“ od Mokranjca i „Sinoć moma“. Zatim su bile još dvije deklamacije. U drugom dijelu davana je drama od M. Širola „Braća i baština“. Akademija je potpuno dobro uspjela materijalno i moralno.

DEVETNICA GOSPE OD PLAČA. U stolnoj crkvi sv. Jakova započela je dne 4. t. mj. devetnica Gospe od Plača, koja pobožnoat drži se u 5 i po sati po podne.

PREUZV. BISKUP DR MILETA će u nedjelju 6 svibnja otputovati za starodrevni Nin, da svojim prisustvom poveća slavu Bl. Gospe od Zečeva koju se slavi u ponedjeljak. Narod okolice Nina duboko štuje Gospu pod ovim nazivom i veoma brojno dolazi na zavjet i na procesiju.

PREDAVANJE U „NARODNOM UNIVERSITETU“. U srijedu je predavao u kinu „Tesla“ gardijan Bajić o. Leonard. Tema mu je bila „Tipovi formacije čovječje pameji“. Predavač je svojim dubokim, savremenim i duhovitim izvodima upravo oduševio slušaoce. Najbolji dokaz je lakreni pljesak kakav dosad nije pobrao nijedan predavač „N. UNIVERSITETA“.

KOMEMORACIJA ŠEST GODIŠNJICE SMRTI DR MERZA. Članovi katol. organizacija u Šibeniku imat će

u nedjelju 6 svibnja u 7 sati sveta Misu u crkvi sv. Frane za upokoj plemenite duše našeg prvog borca Katoličke Akcije kod Hrvata. U „Katoličkom Domu“ će vlč. Ivo Grgurev komemorirati u 6 sati p. p. mladoga ali velikog pokojnika dr Ivana Merza. Preporučuje se organiziranim katolicima da prisustvuju ovoj komemoraciji.

U FOND BISKUPSKOG SJEMENIŠTA darovaše Marko i Tonka Belmarčić din. 20 da počaste uspomenu pok. đaka Josipa Bilavera. Upravnaravno zabvaljuje.

PRVORAZREDNO VELIKO TVORNIČKO SKLADIŠTE POKUČSTVA koje izrađeno u raznom modernom stilu iz raznog finog drva, kao i gvožđa, metala i t. d. nabavlja po nacrtima i prema želji tačno i brzo FRANE KARADJOLE, trgovac Šibenik, Wilsonov trg, kod stolne crkve sv. Jakova.

VLAHOV

OKREPLJUJUĆI ŽELUDAČNI ELIXIR

KUĆA  
U TEM  
GOD  
1861



IZDRAVSTENI  
GORKI LIKER  
SVJETSKOG GLASA

proizvada  
jedino  
R. VLAHOV  
ŠIBENIK

Katolici, budite članovi  
|katol. organizacija|